

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit a Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3.—, večji inserati petit vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — >Slovenski Narod< velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vratajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica 5.
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65. Podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190 — JESENICE, Ob kolodvoru 101. Racun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

Zaključek veličastnih sokolskih svečanosti

Krasen drugi nastop sokolske armade — Zletišče zopet nabito polno — Ljubljana se polagoma prazni

Ljubljana, 30. junija.
Veličastne manifestacije sokolstva so bile včeraj popoldne najlepše zaključene z javno telovadbo. Ceprav so temni oblaiki na severu neprastano grozili z viharno nevibito in so vetrovi trgali zastave, vendar je bilo telovadišče spet do zadnjega kotička polno in je občinstvo tudi ob nalužu z največjim zanimanjem sledilo sijamnim vajam telovadil v telovadbo, zlasti je pa pozdravljajo z vihtenjem robcev in vzklik ter dolgotrajnimi aplavzi, kadar so se na telovadišču pojavili seljaki v slikovitih narodnih nošah in kadar je po telovadišču rezko odmeval korali naše vojske, navdušenje je pa prikelo do vrhunca, ko so nastopili od solinca in ostrega morskega zraka rjava ožgan stražarji našega sinjega Jadranja, okretni in podjetni naši mornarji.

Odlični gostje

V ložah so odličnim dokazom sokolske delavnosti prisostvovali namestnik ministarskega predsednika minister dr. Kramer s soprogo in ministri Ivan Pucelj, dr. Hanžek, dr. Šumenović in dr. Andjelinović. S predsednikom Narodne skupščine ministrom dr. Kosto Kumanudijem in s podpredsednikom senata dr. Franom Novakom ter tajnikom Narodne skupščine Miloševićem se je udeležilo telovadbe tudi veliko število senatorjev in narodnih zastopnikov iz vseh pokrajin države. Ker je bil dosedaj zadržan, se je lahko še včeraj pripeljal v Ljubljano in udeležil telovadbe predsednik Mednarodne telovadne zvezze in starosta poljske sokolske zvezve grof Adam Zamotski s tajnikom poljske sokolske zvezve Antonom Bogoslovskim. Oba reprezentanta mednarodne telovadne zvezze in poljskega sokolstva so na telovadišču pozdravile vse zastave v zvezi včlanjenjem držav, kot zastopnika Poljakov ju je pa pozdravljala na jugovzhodnem oglu telovadišča velika zastava republike Poljske, ko sta se pa prikazala na čestni tribuni, jima je sokolstvo in vse narodno občinstvo priredilo burne ovacije.

Nastop tri tisoč tri sto članov

Ko je na telovadišče prikorakalo 3300 članov obveznih žup Ljubljana, Kranj, Novo mesto, Celje, Maribor, Zagreb, Varazdin, Karlovac in Sušak-Reka, je načelnik SKJ br. Ambrožič s poveljniškega mostiča pozdravil kralja Aleksandra in njegov kraljevski dom, vse sokolstvo in občinstvo se je pa odzvalo z gromotnim trikratnim »Zdravju«, nato pa stoje poslušalo državno himno. Vsi trije tisoči telovadcev so bili v telovadnih oblikeh, le na sredi so se kakor trobojka v tem belomodrem morju odražale rdeče čepice. Živomodi jeleki, bele bregeši in rokavi ter rdeče čepice krepkih krajiških seljakov, ki so kakor ostali Sokoli stajano zmagali svojo težko in komplikirano vajanje.

Nastop članic

Za članje je telovadišče pokrilo rdeče-belo-modro cvetoče polje članic vseh jugoslovenskih žup, ki so dokazale, da se z uspehom kosajo s članji. Rahlo je rosli dežek na to cvetoče polje, da so se barve izpreminjale in prelivale pri vsakem gibku še živahnejše, a z višini je to prekrasno slikalo snemala filmska kamera iz letala.

Rusi in Rusine

Kakor ob vsaki priliki, je občinstvo in sokolstvo tudi včeraj z največjimi simpatijami pozdravilo elegante Rusine in Rus, ki so na telovadišče prikorakali v 12 stiropih in tolkih dvostopih, nato sta pa po dva člana vzelza po eno članico v svojo sredo ter izvajali efektni kubanski ples. Izvajanje je bilo dostojanstveno in gracijosno, a kar se kratica tiče, pri plesih v ruskih carskih salonih pač ni bilo važno.

Češke Sokolice

Vse telovadišče je zavirkalo, ko so strurno prikorakale češke Sokolice ter gibljeno in poskočno kakor pri plesu izvajale svoje učinkovite komplikirane vaje. Posekale so člane, ceprav je bila vaja ne-navadno dolga in težka, a vzdržale so tudi med najhlajedejo ploho, ki jo je vrgel veter na telovadišče. Oglušujoci aplavz jih je spremljal, ko je slikovita reka odtekala s telovadišča, v tem je pa ponehal tudi dež.

Sijajan nastop vojakov

Po tribunah in stojitičih je zagrmelo vzklikov aplavza in navdušenja, ko je prikorakalo s puškami na ramenih junaško moštvo 39. polka iz Celja, 45. polka iz Maribora in 40. ljubljanskega polka ter je 900 mož pričelo ob svirarju vojaške godbe znanje darovje »Ja sam Slovan« veselo izvajati naporne vaje. 10. oficirjev je vodilo strurno korakajoči in sijajno disciplinirane vojake. Izborni so se odrezali fantje, pokazali ostalim vzorno kritje, da se vihar vzklikov po odhodu ni mogel poleči. Tako vzornega nastopa naše vrele narodne vojske pa nismo pričakovali. Ponosni smo lahko na oficirje, ki znajo tako izvezhati in voditi vojake. Nastop je vzorno vodil

kapetan II. klase g. Gjorgje Gavrilović, ki mu gre pač največja zasluga, da smo videli nastop vojašta, kakršnega Ljubljana še ni videla. Pomagala sta mu poročnika gg. Žika Gavrilovič in Sreten Bikički. Vsi trije zasužijo polno priznanje.

Tudi „Stari Slovani“ so se izkazali

S šaljivimi opazkami, da sedaj vneso na telovadišče stole, cvička in fajte, so gledalci prizakovani nastop starejših Skolov, ki jih ostali bratje dobrovoljno imenujejo stare Slovane. A hudo so se ureali sa-

Vozne olajšave za Čehe

Z odlokom M. S. M. 14.869 z dne 29. t. m. je dovoljena polovica vozna cena vsem Čehoslovakom, ki so prispele iz Čehoslovake na sokolski zlet v Ljubljano in sicer za izlete po vsej Jugoslaviji od 29. t. m. do včetega 20. julija v poljubnem razredu vseh vlakov razen ekspresnih. Vozni listki po polovici ceni smejo Čehoslovaki kupovati na podlagi legitimacij zletnega odbora in svojega potnega lista v vse smere posamec ali v skupinah.

danskim kovancem. Kolporterka mu je vredala drobiž, a ga ni hotel vzeti.

Ceta seljakov v narodni noši je koralke strunnno za godbo na kolodvor. Srbi so sploh hodili v skupinah zelo disciplinirano po naših ulicah. Kot vojaki so marširali po mestu v skupinah in prav tako zdaj odhajajo. Visoko dvigajo zastave zastavno, ostali v sprevodu pa ponosno oddržavajo meščanom, ki se poslavljajo od njih po oknih in na cestah.

Po vsem mestu se oglašajo godbe, a skoraj povsod že odhodne koračnice. Toda

čim so drugi častniki sedli na tribuno.

Zvečer so se češkoslovaški oficirji z damami odpeljali na Bled, kjer so prenočevali, drevi se pa odpeljajo preko Avstrije v domovino. Povsod in Jugoslaviji so bili prisrčno sprejeti in prepričani smo, da so iz bratske Jugoslavije odnesli kar najlepše spomine.

Sokolski vlaki vozijo točno

Ljubljana, 30. junija.

Na kolodvoru je živahnino kakor še nikoli, prometniki imajo ogromno dela, kajti vlaki nenehoma odhajajo v presledkih nekaj minut. Priznati se mora, da je prometno osobje vse to ogromno delo opravilo v največje zadovoljstvo vseh in zasluži vse priznanje. Od najvišjega uradnika pa do najnižjega nameščenca, vse so bili na mestu. Vsi so delovali vzorno in vlaiki so odhajali točno na minuto. Vse priznanje gre viš. železniškemu uradniku Miroslavu Gregorki, ki mu je bila poverjena organizacija prometa sokolskih vlakov. Med vsečim vzklikanjem in sokolskimi vzklikki »Zdravo!« odhajajo Sokoli in Sokolice ter se poslavljajo s svojih znancev, s katerimi so se spoprijateljili v zletnih dneh.

Prvi so zapustili Ljubljano Sokoli ljubljanske župe, ki so odhajali takoj po nastopih I. zletnega dne. Odhajali so z rednimi vlaki že v sredo in četrtek zvečer ob 22.30. Odpeljalo se je okoli 800 Sokolov in Sokolic. Včeraj so se z večernimi vlaki odpeljali Sokoli kranjske župe, 450 po številu, ob 22.36 pa mogočni vlak zagrebške župe s 1400 Sokoli. Danes se razidejo še ostale župe. Prvi so se odpeljali ob 0.30 in 0.45 člani mariborske župe skupno nad 1300. Za njimi so se odpeljali tudi Varaždinci 400 po številu. Naslednji vlak je odpeljal ob 1.30 bleovarsko župo skupno 630. Ob zori so trije posebni vlaki odpeljali primorske Sokole. Ob 5.19 je odpeljal vlak na Šušak, ob 6.30 pa Sokole iz Sibenika in Splita, skupno 1050 telovadcev.

Impozant je bil odhod češkoslovaških Sokolov, ki so se odpeljali ob 8.35. Zbrala se je velika množica domačinov in slovenskih Sokolov, ki so obiskali odhajajoče severne brate in sestre s celimi šopki cvetic. Vlak je bil okrašen s cvetjem in zelenjem. Odpeljalo se je vsega 450 članov in 1300 članov in Prago in Brno. Malo preje so se nič manj prisrčno poslovili ostali člani zagrebške župe. Ob 9.20 se je odpeljala župa Banja Luka s 650 članov in članic. To je bil zadnji vlak, ki je dopoldne odprt z glavnega kolodvora. Poredne so se odpelje še preostala sokolska armada. Dolenčci so se odpeljali z dolenškega kolodvora ob 8. Vseh je bilo nad 400. Ob 13. se je odpeljala sokolska župa Niš s 146 članicami in 600 člani ter 500 knežkih Sokoli v narodnih nošah. Ob 17.47 se odpeljajo Črnogorci, 662 članov in članic. To je bil zadnji vlak, ki je dopoldne odprt z glavnega kolodvora.

Impozant je bil odhod češkoslovaških Sokolov, ki so se odpeljali ob 8.35. Zbrala se je velika množica domačinov in slovenskih Sokolov, ki so obiskali odhajajoče severne brate in sestre s celimi šopki cvetic. Vlak je bil okrašen s cvetjem in zelenjem. Odpeljalo se je vsega 450 članov in 1300 članov in Prago in Brno. Malo preje so se nič manj prisrčno poslovili ostali člani zagrebške župe. Ob 9.20 se je odpeljala župa Banja Luka s 650 članov in članic. To je bil zadnji vlak, ki je dopoldne odprt z glavnega kolodvora.

Dolenčci so se odpeljali z dolenškega kolodvora ob 8. Vseh je bilo nad 400. Ob 13. se je odpeljala sokolska župa Niš s 146 članicami in 600 člani ter 500 knežkih Sokoli v narodnih nošah. Ob 17.47 se odpeljajo Črnogorci, 662 članov in članic. To je bil zadnji vlak, ki je dopoldne odprt z glavnega kolodvora.

Impozant je bil odhod češkoslovaških Sokolov, ki so se odpeljali ob 8.35. Zbrala se je velika množica domačinov in slovenskih Sokolov, ki so obiskali odhajajoče severne brate in sestre s celimi šopki cvetic. Vlak je bil okrašen s cvetjem in zelenjem. Odpeljalo se je vsega 450 članov in 1300 članov in Prago in Brno. Malo preje so se nič manj prisrčno poslovili ostali člani zagrebške župe. Ob 9.20 se je odpeljala župa Banja Luka s 650 članov in članic. To je bil zadnji vlak, ki je dopoldne odprt z glavnega kolodvora.

Impozant je bil odhod češkoslovaških Sokolov, ki so se odpeljali ob 8.35. Zbrala se je velika množica domačinov in slovenskih Sokolov, ki so obiskali odhajajoče severne brate in sestre s celimi šopki cvetic. Vlak je bil okrašen s cvetjem in zelenjem. Odpeljalo se je vsega 450 članov in 1300 članov in Prago in Brno. Malo preje so se nič manj prisrčno poslovili ostali člani zagrebške župe. Ob 9.20 se je odpeljala župa Banja Luka s 650 članov in članic. To je bil zadnji vlak, ki je dopoldne odprt z glavnega kolodvora.

Impozant je bil odhod češkoslovaških Sokolov, ki so se odpeljali ob 8.35. Zbrala se je velika množica domačinov in slovenskih Sokolov, ki so obiskali odhajajoče severne brate in sestre s celimi šopki cvetic. Vlak je bil okrašen s cvetjem in zelenjem. Odpeljalo se je vsega 450 članov in 1300 članov in Prago in Brno. Malo preje so se nič manj prisrčno poslovili ostali člani zagrebške župe. Ob 9.20 se je odpeljala župa Banja Luka s 650 članov in članic. To je bil zadnji vlak, ki je dopoldne odprt z glavnega kolodvora.

Impozant je bil odhod češkoslovaških Sokolov, ki so se odpeljali ob 8.35. Zbrala se je velika množica domačinov in slovenskih Sokolov, ki so obiskali odhajajoče severne brate in sestre s celimi šopki cvetic. Vlak je bil okrašen s cvetjem in zelenjem. Odpeljalo se je vsega 450 članov in 1300 članov in Prago in Brno. Malo preje so se nič manj prisrčno poslovili ostali člani zagrebške župe. Ob 9.20 se je odpeljala župa Banja Luka s 650 članov in članic. To je bil zadnji vlak, ki je dopoldne odprt z glavnega kolodvora.

Impozant je bil odhod češkoslovaških Sokolov, ki so se odpeljali ob 8.35. Zbrala se je velika množica domačinov in slovenskih Sokolov, ki so obiskali odhajajoče severne brate in sestre s celimi šopki cvetic. Vlak je bil okrašen s cvetjem in zelenjem. Odpeljalo se je vsega 450 članov in 1300 članov in Prago in Brno. Malo preje so se nič manj prisrčno poslovili ostali člani zagrebške župe. Ob 9.20 se je odpeljala župa Banja Luka s 650 članov in članic. To je bil zadnji vlak, ki je dopoldne odprt z glavnega kolodvora.

Impozant je bil odhod češkoslovaških Sokolov, ki so se odpeljali ob 8.35. Zbrala se je velika množica domačinov in slovenskih Sokolov, ki so obiskali odhajajoče severne brate in sestre s celimi šopki cvetic. Vlak je bil okrašen s cvetjem in zelenjem. Odpeljalo se je vsega 450 članov in 1300 članov in Prago in Brno. Malo preje so se nič manj prisrčno poslovili ostali člani zagrebške župe. Ob 9.20 se je odpeljala župa Banja Luka s 650 članov in članic. To je bil zadnji vlak, ki je dopoldne odprt z glavnega kolodvora.

Impozant je bil odhod češkoslovaških Sokolov, ki so se odpeljali ob 8.35. Zbrala se je velika množica domačinov in slovenskih Sokolov, ki so obiskali odhajajoče severne brate in sestre s celimi šopki cvetic. Vlak je bil okrašen s cvetjem in zelenjem. Odpeljalo se je vsega 450 članov in 1300 članov in Prago in Brno. Malo preje so se nič manj prisrčno poslovili ostali člani zagrebške župe. Ob 9.20 se je odpeljala župa Banja Luka s 650 članov in članic. To je bil zadnji vlak, ki je dopoldne odprt z glavnega kolodvora.

Impozant je bil odhod češkoslovaških Sokolov, ki so se odpeljali ob 8.35. Zbrala se je velika množica domačinov in slovenskih Sokolov, ki so obiskali odhajajoče severne brate in sestre s celimi šopki cvetic. Vlak je bil okrašen s cvetjem in zelenjem. Odpeljalo se je vsega 450 članov in 1300 članov in Prago in Brno. Malo preje so se nič manj prisrčno poslovili ostali člani zagrebške župe. Ob 9.20 se je odpeljala župa Banja Luka s 650 članov in članic. To je bil zadnji vlak, ki je dopoldne odprt z glavnega kolodvora.

Impozant je bil odhod češkoslovaških Sokolov, ki so se odpeljali ob 8.35. Zbrala se je velika množica domačinov in slovenskih Sokolov, ki so obiskali odhajajoče severne brate in sestre s celimi šopki cvetic. Vlak

A. D Ennery:

107

Dve siroti

Roman

Slepa sirota je podala Petru roko, ki jo je dobr dečko krepko stisnil. Ta čas, ko jo je držal za otrpi roko, da bi ji jo segrel, je pa segla Luiza z drugo roko na ramo svojega prijatelja.

Hotela se je prepričati, ali ni ostal sam izpostavljen mrazu, ali ne zebzdaj njege.

In videc, da ima Peter na sebi samo raztrgano srajco, je vzkliknila:

— Ah, kako sem sebična!

In hitro je vzela suknjič s svojih ramen in ga podala Petru.

— Ne, ne! — se je branil Peter.

— Morate vzeti suknjič nazaj, Peter, — mu je prigovaljala. — Sicer me pa itak ne zebzd več... In pa, kaj je vse to v primeri z mukami, ki sem jih že preprečila?

In vsa vognju je nadaljevala:

— Iskala jo bova skupaj, mi je dejala vaša mati... Spoznala sem, da se je zavzela zame zgozi iz sebičnih namenov. Vzeča me je k sebi, da bi mi rekla: Zdaj pa iztegni roko in prosi vlogajme.

Ah, mislila sem, da bom umrla od stramu in iz obupa.

Brusac v obraz je izdal globoko sočutje in njegova roka se je dotaknila Luizine... Slepa sirota je slutila, da so ti spomini Petru mučni tem bolj, ker si je zaman prizadeval ublažiti treno trpljenje.

— Da, vedite vse to, vedite, da me pustila vaša mati dva dni brez jedi, da bi me prisilila k poslušnosti.

Pri spominu na svoje poniranje je bridko zaplakala.

— Nisem se mogla več upirati... Prosila sem jo, naj se me usmilji in mi da jesti... pela sem... za košček kruha sem pela... In zdaj pojem dan za dнем.

— In to je moja mati, moja mati! — je krknil Peter ves iz sebe. — To počenjata moja mati in moj brat!... A jaz!... jaz!... Ah, kako nas morate sovrašati!

Luiza je odkimala z glavo:

— Vas!... O, kaj šel... vas že ne, prijatelj!... Sicer pa, ali ni zasluga vašega potrežljivega vzpodobujanja, vaših skrb, vašega sočustovanja z menoj, vaših prošenj — kajti vi me prosite, Peter, naj se ne udajam obupu — ali ni vse to vaša zasluga, dragi prijatelj, da se mi je vrnil pogum?... In kar me drži pokonci, je misel, ki mi je šinila še pravočasno v glavo. Če bom hodila po mestu in prepevala po ulicah, od hiše do hiše, sem pomislila, doseže morda moj glas tudi moje sestro... pa bom rešena!

Ubogo, premraženo in izčrpano bjetje je nadaljevalo vse iz sebe:

— In tedaj sem pela in klicala po vsaki pesmi: Henrika!... To sem jaz, Luiza, tvoja sestra; ali me slišiš, Henrika, me slišiš?

Peter je molče poslušal.

— Da, — je dejal slednjic, — toda nekera dne se je začela moja mati batiti, da bi vas ne slišali...

— In vodila me je vedno na isti kraj... Gorje, bila sem obsojena na beračenje... in brez nade, da bi me kdo rešil te sramote.

— Nesrečna!... Nesrečna!... je zašepetal brušač ves iz sebe.

— In kadar končam pesem, — je nadaljevala Luiza, — mi ne dovoljuje več kričati in klicati Henrike; če pa le poskusim...

Peter jo je naglo prebil:

— Vas zgrabi za roko s svojimi žeznjimi kremlji. O, poznam te kremlje!

— Da, je zahtela Luiza, — stisne

me tako, da me kar kosti zbole.

Peter je zaškrpal z zobmi.

— O, toda to še ni najhujše... Če bi le mogla priti v druge okraje... naj me muči... kričala bi vseeno.

— Tišel — jo je posvaril Peter...

Povejte mi, kadar obupavate nad tem, da bi se moji... materi kdaj omehčalo srce... ali niste še nikoli pomisili na pobeg?

— Da, mislila sem na to... Toda, h komu naj se zatečem?... In pa, če bi se našel kdo, ki bi imel usmiljenje z menoj... kaj bi se zgodilo?... Ne vem... Morda bi me poslali v zavod za slepe... Ali bi pa mogla iz zavoda klicati svojo sestro?...

— Prav pravite, — je odgovoril Peter povešene glave.

Kar se je spomnila Luiza zdravnika, ki jo je bil preiskal. Spomnila se je, da ji je Frochardka dejala, da ni nobenega upanja več, da bi še kdaj videla. Srce se je krčilo in zašepatala je:

— Zavetišče za slepe bi bilo zame, neozdravljivo, grob, odškoder bi nikoli več ne prišla. O, to je grozno... grozno!

Kar so zapeli nad njunima glavama zvonovi.

— Slišite! — je dejala Luiza, ... maja je končana... takoj pridejo ljudje iz cerkve...

— Moja mati se vrne, — je dejal Peter... Sicer naju pa itak opazuje iz krme...

Ubogi fant ni vedel, kako bi rekel slepi siroti, naj poje. Vendar je pa čutil, da mora biti materino povelje izpolnjeno.

— Gospodina, — je začel boječe, — glejte, že prihajajo iz cerkve.

— Da... razumem, Peter, kaj mi hočete reči...

— Ubogo dete! — je zašepetal brušač, vodec Luizo na kraj, ki ga je bila določila Frochardka.

Luiza je pokleknila na stopnice in dvignila oči k nebu, kakor bi hotela poklicati nebo za pričo svojega poniranja. Potem je pa zapela pesem o svoji nesreči.

Tisti hip je pritisnila množico vernikov iz cerkve. Zunaj je vedno bolj snežilo.

Prej cerkvijo po maši je bila vedno najboljša žetev, je trdil Jakob. Čim je zaslišal zvonenje, je začel prigovaljati materi, naj brž popije svojo čašico žganja.

Toda starki se ni nikamor mudil; počasi je srešala žganje.

— Počakaj malo, — je dejala in vstala, da bi pogledala skozi okno, če že gredo ljudje iz cerkve; — daj da pogledam, če odpira moi lišček usta, kot se spodobi...

In babura se je vrnila k sinu, rekoč:

— Nikar se ne žuri, sinko, naberači ti toliko, da boš lahko zadovoljen.

— Gromska strela! — je dejal Jakob in udaril po mizi. — Škoda je pale, da njene oči niso...

— Kaj... kaj pravi?... tudi ti bi ji rad vrnil vid?... Za kaj bi jo pa potem rabili?...

Jakob jo je prebil.

— Ali pazi Peter na njo? — je vprašal.

— Seveda, sinko... V tem se lahko zanesem nanj...

— V tem recimo... Ni pa treba, da bi ta pokveka v resnici igrala vlogo malega Apollona.

— Mar si kaj opazi?...

— Le naj se pazi!... Lišček ni zanj, mati!

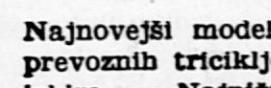
— Za koga pa, sinko?

Jakob je v dušku izpraznil svoj kozarček, ne da bi odgovoril.

Tisti hip so sedli za bližnjo mizo trije moški.

Videc jih se je Frochardka zarežala.

Najnovejši modeli dvokoles in otroški vozički prevoznih tricikeljev, motorjev in stivalnih strojev. — Velika izbira. — Najnižje cene. — Cen 4 franko.

Najnovejši modeli dvokoles in otroški vozički prevoznih tricikeljev, motorjev in stivalnih strojev. — Velika izbira. — Najnižje cene. — Cen 4 franko.

TRIBUNA F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov. — LUBLJANA. Karlovska cesta št. 4.

Mestna hranilnica jubljanska

v Ljubljani, Prešernova ulica št. 3
s podružnico na Miklošičevi
cesti št. 13

je največja regulativna hranilnica v Jugoslaviji. Ima vlog nad 430.000.000. — Din, rezervnih zakladov pa nad 10 milijonov dinarjev.

Za popularne naložbe pa sodni depozitni oddelki, za varčevanje mladine izdaja domače hranilnike, za posiljanje po pošti pa svoje položnice. — Za vse vloge jamči mestna občina z vsem svojim premožjem in davčno močjo.

Hranilnica kupuje in prodaja tudi devize in valute najkulantne. Ta posel opravlja v svoji podružnicah na Miklošičevi cesti. Telefon centrale št. 2016 in 2616, podružnice št. 2367. — Poštni čekovni račun centrale št. 10.533, podružnice št. 16.158. — Uradne ure za stranke so od 8. do 12. ure.

Povejte mi, kadar obupavate nad tem, da bi se moji... materi kdaj omehčalo srce... ali niste še nikoli pomisili na pobeg?

— Da, mislila sem na to... Toda, h komu naj se zatečem?... In pa, če bi se našel kdo, ki bi imel usmiljenje z menoj... kaj bi se zgodilo?... Ne vem... Morda bi me poslali v zavod za slepe... Ali bi pa mogla iz zavoda klicati svojo sestro?...

— Prav pravite, — je odgovoril Peter povešene glave.

Kar se je spomnila Luiza zdravnika, ki jo je bil preiskal. Spomnila se je, da ji je Frochardka dejala, da ni nobenega upanja več, da bi še kdaj videla. Srce se je krčilo in zašepatala je:

— Zavetišče za slepe bi bilo zame, neozdravljivo, grob, odškoder bi nikoli več ne prišla. O, to je grozno... grozno!

Kar so zapeli nad njunima glavama zvonovi.

— Slišite! — je dejala Luiza, ... maja je končana... takoj pridejo ljudje iz cerkve...

— Moja mati se vrne, — je dejal Peter... Sicer naju pa itak opazuje iz krme...

Prvi pogled na Antreua je bil v posebni celici, kjer so ga širje pažnikom umorili. Morilcem se je posrečilo zločin prikriti in Antreu je bil pokopan, kakor da bi bil umrl naravne smrti. Zločin bi sploh bil prišel na to, da sede v kavarni umobolni. Nepovabljeni gostje so se namreč v kavarni po mili volji razkoračili, eni so legli na tla, drugi na mize, tretji so začeli telovaditi na lešnicah, četrtri so se lotili železne blagajne, dva sta pa začela navdušeno razbijati zrcala. Prestrašeni natakar je pobegnil in obvestil policijo, da so vdri v kavarno norci. Umobolni so bili ta čas kavarno že uredili po svoje in krenili so v bližnjo slaščarno, kjer so napadli obe predajalci. Eno so zaprili v omaro, drugo pa potisnili v sod z vodo, tako da je malo manjkalo, da ni umrlo.

Potem so se lotili slaščic. Ta čas je prispevala policija z gasilsko brizgalno in z močnimi curki mrzle vode je pregnala umobolne iz slaščarne. Zunaj so jih stražniki obkolili in spravili srečno načaj v umobolnico. Uprava umobolnice je tako uvelia preiskavo, da bo dognana, kdo je zakrivil pobeg umobolnih. Izkazalo se je, da je 30 umobolnih malo pred umorom odpel vratra umobolnice s ključi, ki so bili na nepojasnjenu način prišli do njih. Vseh 30 umobolnih je odšlo v mesto na kavovo. Vsem 30 gostom je strekel v natakar, ki je bil do tem času sam v kavarni. Zato so ga pažniki v samotni celici napadli, pretepli in zadavili. Pred poroto so valili krivdo drug na drugega, kar jim ni pa nič pomagalo. Obsojeni so bili na več let težke ječe.

30 umobolnih v kavarni

Kako je v kavarni, če pridejo umobolni naravnost iz umobolnice na kavo

Francoska javnost se je te dni zanimala za umobolnico v Montaubanu, ker se je počela z njo tudi porota v Taras-Caronne.

40-letni umobolni Antreu po imenu je bil v posebni celici, kjer so ga širje pažnikom umorili. Morilcem se je posrečilo zločin prikriti in Antreu je bil pokopan, kakor da bi bil umrl naravne smrti.

Zločin bi sploh bil prišel na to, da sede v kavarni umobolni. Nepovabljeni gostje so se namreč v kavarni po mili volji razkoračili, eni so legli na tla, drugi na mize, tretji so začeli telovaditi na lešnicah, četrtri so se lotili železne blagajne, dva sta pa začela navdušeno razbijati zrcala. Prestrašeni natakar je pobegnil in obvestil policijo, da so vdri v kavarno norci. Umobolni so bili ta čas kavarno že uredili po svoje in krenili so v bližnjo slaščarno, kjer so napadli obe predajalci. Eno so zaprili v omaro, drugo pa potisnili v sod z vodo, tako da je malo manjkalo, da ni umrlo.

Potem so se lotili slaščic. Ta čas je prispevala policija z gasilsko brizgalno in z močnimi curki mrzle vode je pregnala umobolne iz slaščarne. Zunaj so jih stražniki obkolili in spravili srečno načaj v umobolnico. Uprava umobolnice je tako uvelia preiskavo, da bo dognana, kdo je zakrivil pobeg umobolnih.

Prvi pogled na Antreua je bil v posebni celici, kjer so ga širje pažnikom umorili. Morilcem se je posrečilo zločin prikriti in Antreu je bil pokopan, kakor da bi bil umrl naravne smrti.

Potem so se lotili slaščic. Ta čas je prispevala policija z gasilsko brizgalno in z močnimi curki mrzle vode je pregnala umobolne iz slaščarne. Zunaj so jih stražniki obkolili in spravili srečno načaj v umobolnico. Uprava umobolnice je tako uvelia preiskavo, da bo dognana, kdo je zakrivil pobeg umobolnih.

Prvi pogled na Antreua je bil v posebni celici, kjer so ga širje pažnikom umorili. Morilcem se je posrečilo zločin prikriti in Antreu je bil pokopan, kakor da bi bil umrl naravne smrti.